

Американські агресори зірвали Нараду глав урядів чотирьох великих країн, яка мала відбутися у Парижі. Гнівом і обуренням до ворогів миру сповнилися серця радянських людей.

На мітингу, який відбувся в нашому інституті, викладачі і студенти затаврували ганьбою американських агресорів, які послали з шпигунською метою розвідувальний літак у межі нашої країни. Цей агресивний акт американської воляччини, як і ряд інших напередодні зустрічі у верхах, був явно розрахований на зрив наради в Парижі. Глава Радянського уряду М. С. Хрущов на V сесії Верховної Ради СРСР, у виступі перед учасниками Всесоюзної наради передовиків змагання бригад і ударників комуністичної праці, а також на прес-конференції для радянських та іноземних журналістів від імені радянського народу дав гідну відсіч спробам заокеанських агресорів з Пента-

гону порушити суверенітет і незалежність нашої Батьківщини, перед усім світом розвінчав незграбні спроби держдепартаменту США виправдати шпигунські дії американської воляччини.

Як і всі радянські люди, колектив нашого Інституту висловлює свою повну підтримку діям радянського уряду, спрямованим на зміцнення миру в усьому світі. Про це говорили секретар партійної організації інституту О. Павелко, декан педагогічного факультету Д. Шелухін та інші промовці.

Учасники мітингу прийняли однакове рішення, в якому висловлюється тверда впевненість, що сили миру, демократії і соціалізму переможуть, не допустять розв'язання нової світової війни. Запорукою цьому є миролюбна політика радянського уряду, наполеглива праця трудящих нашої країни, непорушна єдність народу і Комуністичної партії.

1 червня — Міжнародний день захисту дітей

У пам'ятника

На гранит, на торжественный мрамор
Букеты, венки дорогие кладут —
В стройной симметрии, точно, прямо,
Каждый в своем ряду.

А малышке, дошкольнице — крошке,
Этот весь ритуал незнаком.
Сквозь ряды по чистой дорожке
К постаменту бежит бегом.

И, погладив камень доверчиво,
Смотрит вверх, на лицо Ильича,
И смеется счастливая девочка
С косичками по плечам,

В экзотическое кладет окружение
Скромный подснежник свой,
Будто знакома была от рождения
С ленинской простотой.

И дороже венков и букетов
Стал сорванный для игры
Первый весенний цветок этот,
Первый детской души порыв.

А. ДЬЯЧЕНКО.

Останні лабораторні роботи. Викладача Г. Кордуна радує, що студенти виявляють таку велику настирливість в опануванні знаннями. Тоді особливо хочеться допомогти. На фото: студенти 31 групи математиків над вивченням приладів по роботі джерел світла.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 4-й

№ 20 (116)

9

червня
ЧЕТВЕР

1960 року

Ціна 15 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

ДІЙОВІ ЗАХОДИ

Партійна організація педагогічного факультету вживає всіх заходів, щоб ще вище підняти рівень організованості і цілеспрямованості в роботі не тільки партійної, але й комсомольської, профспілкової та інших організацій факультету.

З цією метою партійне бюро факультету на кожному своєму засіданні заслуховує питання про стан ідейно-виховної роботи в певній академічній групі. Так, на останніх засіданнях було заслухано звіти II та IV курсів дошкільного відділу і I групи III курсу дефектологічного відділу. Обговорення цих питань проходить, як правило, в присутності всіх студентів академічної групи і при високій активності комсомольського та профспілкового активу групи.

Суворій критиці піддаються ті студенти, які недбало виконують громадські доручення, порушують трудову дисципліну тощо. Серйозно критикувалася робота керівної трійки I групи III курсу дефектологічного відділу (комсорг — Л. Нефедова, староста — В. Теличенко, профорг — Н. Богуш), які нерідко самі не подають зразок у виконанні громадських доручень.

Партійне бюро систематично стежить за роботою агітаторів академічних груп і спрямовує її по вірному річизі. Нещодавно на засіданні бюро заслуховувались звіти агітаторів про їх роботу в академічній групі. Було виявлено ряд недоліків у цій справі і прийнято конкретне рішення.

В організації виховної роботи серед студентів велике місце належить безпосереднім контактам агітатора з студентами, що живуть у гуртожитках. Це питання також обговорювалося на партійному бюро факультету. Було зазначено, що ця робота ще не носить активного, цілеспрямованого характеру. Відвідування гуртожитків викладачами ще не ввійшло в традицію і систему. Було зобов'язано всі кафедри факультету накреслити конкретні плани похваллення цієї роботи. Кафедра дефектології вже запланувала організувати в найближчий час два вечори запитань і відповідей, в яких візьмуть участь всі викладачі.

Всі ці заходи, безперечно, сприяють значному зміцненню трудової дисципліни на педагогічному факультеті, піднесенню на вищий рівень громадсько-корисної та ідейно-політичної роботи всіх організацій факультету.

М. ЯРМАЧЕНКО,
секретар партбюро
педагогічного факультету.

Екзамен з іноземної мови на II курсі спецвідділу педагогічного факультету. Відповідає студентка В. Дука.

Сесія в розпалі

Студенти-випускники підійшли до останнього етапу навчання в нашому інституті — до державних екзаменів. Наполеглива праця протягом усіх років, сумлінна підготовка напередодні екзаменів дають свої результати.

Державний екзамен з історії КПРС склали студенти I групи фізичного відділу та II групи математиків фізико-математичного факультету і I групи українського відділу мовно-літературного факультету.

Члени державної екзаменаційної комісії, яка працювала на фізико-математичному факультеті, розповіли, що студенти обох груп прийшли на екзамен з доброю підготовкою і виявили глибокі знання з історії КПРС. Студенти ґрунтовно вивчили твори В. І. Леніна, рішення з'їздів КПРС та пленумів ЦК КПРС. Особливо слід відзначити прекрасне знання рішень XX і XXI з'їздів КПРС та пленумів ЦК КПРС про сільське господарство і промисловість, вміння студентів аналізувати події, що відбуваються в житті нашої країни та за рубежом.

З 27 осіб II групи математиків 7 одержали «відмінно», 12 — «добре», 8 — «задовільно». Приблизно така ж картина і в групі фізиків.

Слід відзначити змістовні відповіді студентів І. Кавуна, А. Борейка, В. Ковези, В. Міська, Л. Прилипко, Н. Ясинської. Прекрасним знанням першоджерел, культурою мови порадувала екзаменаторів Т. Тишківська. Це свідчить про те, що протягом всього навчання ці студенти сумлінно оволодівали цією найважливішою галуззю знань, без опанування якою не може сформуватися світогляд радянського педагога.

На жаль, не всі студенти виявилися достатньо підготовленими до державних екзаменів. Так, В. Науменко, який і в попередні роки несумлінно ставився до вивчення історії

КПРС, тепер не зміг відповісти на поставлені запитання і одержав незадовільну оцінку. Подібне трапилося і з Д. Розенбергом.

На мовно-літературному факультеті студенти I групи українського відділу одержали 12 відмінних, 6 добрих і 12 задовільних оцінок. Комісія вважає, що найкращі результати показали студенти Н. Борисенко, Л. Лиходій, Ю. Новак, які чітко й змістовно відповіли на поставлені запитання, дали глибокий аналіз теоретичних питань та показали розуміння дійовості марксистсько-ленінських положень в сучасному житті.

Слабу підготовку виявили студенти В. Гонтар, Н. Костимська, Л. Коваленко, Я. Міндак, відповіді яких свідчать про їх формальне заучування фактичного матеріалу, що призвело до невміння аналізувати історичні факти і події та пов'язувати їх з сучасністю.

Перша група математиків складала державний екзамен з вищої математики. Загальне враження від екзамену хороше: з 27 осіб п'ятеро одержали «відмінно», дванадцять — «добре», десять — «задовільно». Гарні відповіді давали Л. Киселевич, Г. Баламут, П. Задорожний. Як позитивне, слід відзначити вміння студентів пов'язувати свої знання з вищої математики з математикою середньої школи. Проте, нелегко дається багатьом студентам техніка перетворень тригонометричних виразів.

Сесія в розпалі. Крім державних екзаменів на п'ятих курсах, розпочалися і екзамени літньої сесії у студентів I—IV курсів. Вже перші результати свідчать, що в цьому році студенти значно серйозніше підійшли до цієї відповідальної справи, докладають усіх зусиль до того, щоб успішно завершити екзаменаційну сесію.

Наш кор.

До нових успіхів

Закінчився навчальний рік в системі партійної освіти. Тепер з приємністю слід відзначити, що в результаті пошуків форм підвищення рівня партійної освіти нарешті знайдено найбільш доцільну — теоретичні семінари з філософії, історії КПРС, політекономії.

Минулий навчальний рік в системі партійної освіти був також роком досить активної роботи політгуртків по вивченню внутрішньої та зовнішньої політики СРСР, які об'єднували 142 особи адміністративно-технічного персоналу.

Для активізації роботи теоретичних семінарів і політгуртків велике значення мала Постанова ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах». Ця постанова стимулювала перебудову роботи в системі партійної освіти в напрямі наближення тематики занять до життя, до питань комуністичного будівництва.

Визначною віхою в системі партійної освіти було відзначення 90-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Багато учасників семінарів зробили доповіді, пов'язані з теоретичною спадщиною В. І. Леніна. Доповіді ці свідчили про глибокий інтерес і розуміння основних положень, розвинених в працях геніального Леніна.

Надзвичайно широка тематика теоретичних семінарів: і філософське значення досягнень сучасного природознавства, зокрема фізико-математичних наук (фізико-математичний факультет, керівник В. Готт), і значення лєнінської теорії відображення для мистецтва, зокрема для розуміння естетичних категорій (мовно-літературний факультет, керівник І. Табачников), і основи комуністичного виховання та освіти (педагогічний факультет, керівник О. Кардаш), і питання політич-

ної економії соціалізму (педагогічний факультет, керівник Г. Репухова), і питання історії Комуністичної партії Радянського Союзу періоду будівництва соціалізму й комунізму (педагогічний факультет, керівник Г. Лещенко).

Актуальність питань, що обговорювалися на теоретичних семінарах, висока активність професорсько-викладацького складу в роботі семінарів — ось що характеризує роботу в системі партійної освіти інституту, яка одержала позитивну оцінку на сторінках «Учительської газети» за 26 і 28 травня цього року.

Можна назвати цілий ряд як ветеранів педагогічної праці (професор Т. Бугайко, доценти О. Кириченко, С. Літвінов, Д. Ніколенко та ін.), так і ряд молодих викладачів (М. Ярмаченко, І. Крук, М. Плющ та ін.), які з усією старанністю працювали над темами і брали активну участь у обговоренні тих чи інших доповідей, рефератів і повідомлень.

Позитивним у системі партійної освіти є те, що багато доповідей окремих членів теоретичного семінару рекомендовано для широкої аудиторії — для студентів, робітників підприємств і установ.

Однак в роботі системи партійної освіти є ще й значні недоліки, про які справедливо вказувалося на партійних зборах нашого інституту: не всі позапартійні викладачі були охоплені політнавчанням, не систематично читались лекції для тих, які самостійно вивчають марксистсько-лєнінську теорію, деякі учасники семінарів гуртків допускали пропуски занять тощо.

Справедлива критика послужить у наступному році ще кращій організації роботи в системі партійної освіти.

Пластичність, сила, краса

Художня гімнастика — наймолодший і дуже красивий вид спорту. Природа наділила жінку граціозністю, легкістю ліній. Не дивно, що їй належить провідна роль у такому незрівняно красивому виді спорту, як художня гімнастика. Свою назву «художня» вона одержала тому, що широко використовує такі види мистецтва, як музика і танець. Органічний зв'язок руху і музики — характерна риса художньої гімнастики.

У нашому інституті художньою гімнастикою займаються шістдесят осіб. Незважаючи на несприятливі умови щодо місця занять, студентки відвідують тренування, вивчають різноманітні вправи з обручами, м'ячами, стрічками. Ці вправи можна включати в програму вечорів художньої самодіяльності в школі. Навчаючись художній гімнастиці, студентки одночасно набувають інструкторських навичок проведення занять у школі. Так, студентка літературного факультету Е. Кім навчає художньої гімнастики дівчаток школи № 134, Р. Лаврик, Р. Зінченко, студентки педагогічного факультету тренують учениць до виступів з художньої гімнастики, В. Ленська займається з студентками нашого інституту. Художньою гімнастикою, цим надзвичайно красивим видом спорту, повинні займатися всі, бо вона виховує в людині почуття прекрасного, хорошу постанову.

У травні місяці провідним спортсменкам нашого інституту Л. Радянській, О. Белашовій, Т. Ізвеківій, Л. Ніколенко, Е. Присядько, Т. Жуковській, Г. Пукайчередей, Т. Драгуль, Р. Лаврик, В. Ленській, В. Музиченко випала велика честь: участь у змаганнях на першість вузів м. Києва. В квітні місяці були проведені змагання з художньої гімнастики серед факультетів нашого інституту. До цих змагань більшість спортсменів серйозно підготувалися і не тільки одержали залік, а й успішно захистили спортивну честь своїх факультетів.

Л. БУЦ,
тренер з художньої гімнастики.

Руками студентів

Немало сил і праці приклали студенти мовно-літературного факультету для наведення належного порядку в гуртожитку № 2. З першого дня переходу на самообслуговування всі роботи (прибирання кімнат, коридорів, кухні, миття панелей, пофарбування дверей, плінтусів) виконуються силами студентів. Слід відзначити особливий порядок на другому поверсі, де старостою поверху студентка ІІ курсу Алла Вінниченко. Сумлінно ставились до своїх обов'язків на протязі всього року студентки V курсу, особливо жильці кімнат № 14 і 15. Зараз студенти V курсу за рішенням студради звільнені від самообслуговування в гуртожитку.

Весною студенти нашого гуртожитку немало попрацювали при впорядкуванні подвір'я гуртожитку. Були скопані квітники і зроблені клумби, покрашені підвіконники, двері, лави біля гуртожитку, вивезено шлак від кочеварки, що зібрався тут за зиму. Руками студентів було збудовано приміщення для ящиків з сміттям.

Кращими кімнатами в гуртожитку є кімнати № 26, 30, 31, 40.

Потрібно завжди тримати свій гуртожиток в чистоті, тоді і жити в ньому, і вчитись буде краще.

В. МЕМРУК,
голова студради.

Своєрідна практика

Нещодавно студенти і викладачі нашого інституту стали свідками народження нової, цікавої ініціативи — відбувся тематичний академічний концерт «Творчість Людвіга Ван Бетховена». Виконували твори великого німецького композитора і давали пояснення до них самі студенти. Серед них варто відзначити студенток Л. Височинську, яка просто і зрозуміло розповіла у вступному слові про творчість Л. Бетховена, В. Мирмович, Ж. Осадчу, М. Усенко, виконавців «Мі-

сячної сонати» (I частина) «Сонати № 5» (I частина), I частини третього концерту. Звичайно, у їх виконанні було немало недоліків, проте на початку такої важливої справи, ініціатором якої є кафедра музики, це не повинно позначитися. Це своєрідна практика для студентів російського відділу, важливий етап у оволодінні ними другою спеціальністю. Крім того, для слухачів концерт мав велике виховне значення.

Ю. ЮЦЕВИЧ.

Слідами наших виступів

У № 21 від 31 жовтня 1959 року у нашій газеті було вміщено кореспонденцію А. Лутова «Дисципліна — запорука успішної роботи», в якій розповідалося про те, що смичковий квартет нашого інституту, яким керує викладач В. Г. Зельдіс, працював незадовільно: заняття відбувалися від випадку до випадку, керівник нерідко запізнювався на них. З того часу минуло більше півроку. Нещодавно ми звернулися до товариша А. Лутова із запитанням про те, як працює квартет тепер. Ось що він нам розповів.

Смичковий квартет розпочав свою роботу у жовтні місяці, але весь січень і половину лютого заняття не було — відбу-

валася сесія, потім заважали канікули. Пізніше робота більш-менш налагодилася, але в травні знову погіршала. У другому семестрі незадовільно став працювати студент Р. Довженко: систематично пропускав заняття, затівав сварки. Керівникові іноді доводилось грати за нього. Кафедра музики, не зважаючи на такий стан роботи, не вжила рішучих заходів для покращання справи. І хоч в кінці травня заняття знову відновились, це не врятує становища — квартет не виправдав надій, які покладали на нього студенти. Велика вина в цьому ледає на керівника квартету. У наступному році потрібно врахувати недоліки роботи і активно розпочати заняття вже з перших днів вересня.

Наші студенти взяли участь у агітпробирові, організованому ДТСААФ Сталінського району. На фото: студент В. Женеліський за рулем автомашини.

ТИ НАПИШЕШ

(Ліричний етюд).

Стою самотній на пероні, не можу зрушити з місця від несподіванки щойно пережитого. В уяві знов і знов бачу твоє стурбоване і до краю зрозуміле обличчя у віконці вагона, чую твій голос і не можу не сказати: так, я вірю тобі, Оленко...

Ти дивився і дивився таким чарівним, привабливим і трохи розгубленим поглядом, що я мимоволі повертаюсь до тієї першої зустрічі.

...Ти вийшла тоді з аудиторії, де навчалися п'ятикурсники. Невисока, гнучка, у барвистій квітчастій кофточці. Мимохід глянула в мою сторону і, побачивши, що я пильно дивлюсь на тебе, зашарілась, а я, не знаю чого, став гарячково гортати конспект.

Раптом чemoдaнчик розчинився, з нього посипались на підлогу конспекти, книги, і я

кинувся тобі на допомогу. Сидячи навшиньках, ти похатцем складала розгублене в чemoдaнчик. Я подавав тобі. І тут я вперше розгледів твоє обличчя, приємне, круглолиде.

— Дякую, — випроставшись, сказала соромливо, вибачливо глянувши на мене, і пішла поквапливо.

...Під час перерви я завжди виходив з аудиторії і з шумливого гурту хлопців поглядав на тебе, коли ти походжала коридором з своєю подругою. А дома, у вільну хвилину, сам ходив довгим коридором другого поверху мимо вашої кімнати, бодай ще раз, хоч здалеку побачити тебе. І от... До лєнінської кімнати крізь відчинені вікна доносяться з Павловського скверика п'яні пахощі першого весняного цвітіння. Грає радіола. Я підійшов до тебе. Ми кружляємо в танці... Потім ходили алеями парку, я намагав-

ся щось говорити, але це було непотрібно. Сама весна шептала про найпотемніше.

Пам'ятаю тільки твої слова про те, що скоро одержиш диплом, пойдеш у школу. Дивився в твоє обличчя, освітлене крізь зелень каштанів тьмяно-тремливим світлом, в очі, у яких спалахували і тасли чарівні іскорки, і так хотілось сказати. — Вчителько ти моя.

Глянула на годинник, спохватилася:

— Ой, пізно вже як. У гуртожиток не поспію.

І раптом... З того часу, як з'явився біля дверей вашої аудиторії незнайомий юнак з баяном за плечима, все змінилось. Він, не соромлячись присутніх, простягнув тобі руку, і ти подала свою, червоніючи при цьому. Чому — не знаю. Може від того, що він так уважно дивився на тебе, може через те, що я бачив. Я ж відчув, як щось обірвалося в грудях, а серце закалатало на сполох. Пішов у аудиторію, сів за парту.

— Бачив? — запитав товариш. — Проморгав дівчину.

Довго уникав я зустрічей, намагався все забути, хоч це виявилось неможливим.

Сьогодні, як і завжди, прийшов до гуртожитку пізно, трохи стомлений, але радісний, задоволений роботою. Випадково зустрів її подругу. Вона здивовано подивилася на мене.

— Хіба ти не на вокзалі?

— Поїхала! — і гірке почуття втрати запанувало в серці. Проте, сказав спокійно:

— А чому саме я там повинен бути?

— Оленка їде зараз, о 15 хвилині на першу...

— Ну, що ж... Там, мабуть, без мене проводжають, з музикою.

— Це ти про того? Який чудний! — сказала вона ображено, майже з презирством. Було дуже соромно.

...Ветиг. На пероні людно. Нарешті відшукав тебе. Ти стояла, взявшись за ручку вагона, а попереду тебе, в дверях — з баяном... він. Я оторопів, не знаючи, що робити:

чи побажати щастя вам обома, чи повернутись і піти. Ти, мабуть, серцем відчула мою появу, бо обернулась, підійшла до мене.

— Я знала, що прийдеш, — сказала ти, і я побачив в твоїх очах росинки сліз.

Пролунав гудок, судорожно засовались колеса паровоза, дзвякнули тарілками вагони. Ти раптом на якусь мить притиснулася до моїх грудей, потім швидко рухом, як тоді в гуртожитку, відірвалася і вскочила у вагон. Виглянула з віконця, всміхнувшись лагідно і замахала косинкою.

— Я в листі розповім про все, Павлику. Я напишу...

Вже давно розійшлись про воджаючи, а я ще й досі стою на пероні самотній, думаю Оленко, про тебе та все дивлюсь туди, де в нічний пелен розтанув світлячок останнього вагона.

Ти напишеш...

П. ІГНАТЕНКО.

Редактор О. КАРДАШ.